

in zijn recht de geneesheer, die weigert een verklaring af te geven, vóórdat de uitkeering heeft plaats gehad.

Maar . . . de wenschelijkheid van het afgeven dezer verklaring, met opgave der doodsoorzaak, vóórdat de uitkeering heeft plaats gehad, is ook nadrukkelijk in conclusie II vastgelegd.

Nu is er een groot verschil tusschen de wegen, welke de maatschappijen bewandelen om haar gegevens te verkrijgen, en die, langs welke de adviseurs gaan. De eerste zijn daartoe, het is boven reeds aangegeven, volgens besluit onzer Maatschappij volkomen gerechtigd, doch de adviseurs dragen te dien opzichte geen enkele verantwoordelijkheid.

De weg, dien de adviseurs gaan, is de collegiale en wanneer de adviseur verzekert, dat de hem gedane opgave geheim en onder zijn berusting blijft, dan heeft elk behoorlijk collega, zoolang hij niet in het bezit is van het bewijs van het tegendeel, de eerlijkheid en de betrouwbaarheid van den adviseur te aanvaarden. En het is onwaardig gedoe, een volmaakt onbewezen en onverdienden blaam te werpen op een geheel corps ernstige en degelijke mannen, alleen omdat zij een andere opvatting huldigen dan de inzender.

Haarlem,
15 Maart 1920.

C. A. J. KROL,
adviseur zede Holl. maatsch. v. levensverz.

VOORZICHTIG MET DEN GOEDEN NAAM VAN EEN COLLEGA!

Het komt mij voor, dat collega NAVIS deze voorzichtigheid uit het oog verloren heeft bij het schrijven van zijn „Ingezonden” voor het *Tijdschrift* van heden. Uit het schrijven, dat hij ontving van de directie eener levensverzekeringmaatschappij, blijkt, dat deze niet wil uitbetalen, eer voldaan is aan haar verlangen, dat de doodsoorzaak aan haar geneeskundigen adviseur worde medegedeeld. Die houding laat ik thans onbesproken. Maar uit dat schrijven blijkt niet, dat die doodsoorzaak door den geneeskundigen adviseur aan de directie zal moeten worden medegedeeld en voor andere dan statistische doeleinden zal worden gebruikt. Collega NAVIS mag dit laatste vermoeden; bewezen is het niet, tenzij hij over andere gegevens beschikt; maar dan had hij die moeten mededeelen, indien hij een collega openlijk voor leugenaar uitmaakt met de woorden: „dat de verklaring van den medischen adviseur, . . . verre van juist is”.

's-Gravenhage, 13 Maart 1920.

Dr. D. SNOECK HENKEMANS.

WEENSCH E ARTSENKINDEREN.

Nu ik nadere gegevens uit Weenen ontving, ben ik in staat het volgende mede te deelen.

De kinderen zullen ongeveer drie maanden in Nederland blijven. De verschillende aanvragen aan mij gericht, of een logeetje niet langer blijven mag, kan ik natuurlijk niet beslissen. Daartoe moeten de pleegouders zich in verbinding stellen met de ouders, die alleen hierover kunnen beschikken. Na het groote transport van Januari zijn nog slechts enkele kinderen door mijn bemiddeling geplaatst.

Nu is het Weensche comité sedert overgegaan in een „Zentralhilfskomitee der Aertze Oesterreichs” en onderging dus een groote uitbreiding. Dit comité neemt de *hulpverlening in elken vorm* op zich. De eenige weg om hierin te slagen is, dat het zich met bestaande artsen-organisaties in verbinding stelt. In verband hiermede meen ik mijn taak als tusschenpersoon voor geëindigd te mogen beschouwen.

Oss, Maart 1920.

CORN. A. VERBEEK.